

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Elskovsseglet

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048976272/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Men endnu er den Urt ei groet,
Som Elskovs Qval kan læge.

Og Præsterne, den sorte Hær,
De træde nu hans Leie nær
Med Lys og Vand og Bønner;
Vel mægte de at mane ud
De fule Mørkets Sønner,
Men kuns med Spot hiin lille Gud
Den hele Skare lønner.

Det Folk, som lever Dag og Nat
Af mystisk Kunst i Skov og Krat,
Man til hans Leie kalder;
De stimle til med listigt Blik
Af hvert et Kjøen, hver Alder,
Men deres Kløgt ei holder Stik,
Thi Stumheds Segl ei falder.

Da melder sig en gammel Moer,
En Signekone, som med Ord
Og sæere Tegn helbreder;
Hun ved en Stok, i Pjalter svøbt,
Den matte Fod veileder;
Men hendes Raad var dyrekjøbt, —
Hans Haand hun sig udbeder.

»Min Isse bærer hundred Aar,
»Men, hvis jeg Ungersvenden faaer,
»Min Vaar vil atter grøennes;
»Saa hvidsked' mig min Skjæbnes Røst,
»Og derfor kan det skjønnes,

»At, skal mit Raad ham bringe Trøst,
»Med Guld det ei kan lønnes.«

Hun træder langsomt til ham ind,
Mens Vennerne med ængstligt Sind
Sig om hans Leie flokker;
Hun standser tankefuld og tyst,
Saa sagte til ham rokker,
Hun lægger Haanden paa hans Bryst,
Og stryger bort hans Lokker.

Hun bøier over ham sig hen,
Og siger: »tal, du Ungersvend!«
Og kysser ham paa Munden;
Da — ved den Gamles Øiekast, —
Var flux hans Qval forsvunden,
Thi Elskovsseglets Lænke brast,
Som holdt hans Tunge bunden.

Bort kasted' hun den sorte Dragt,
Og stolt hun stod i Skjønheds Pragt
Med Øiets Tvillingfakkel;
Han førde glad sin unge Brud
Til Herrens Tabernakel,
Og prisde henrykt der sin Gud
Og Kjærligheds Mirakel.

EN SOMMERNAT.

Høit over Bøgens Top
Der gaaer en Stjerne op,
Og skuer ned til Skovens dunkle Kroner,